

Little Eva

[LITTLE EVA]

Az idő elrabolta kedvesed – most az idő még megállni sem siet.
„Rajta, mozdulj!”, fél füllel hallod, de miféle kongó űrbe, mondd?
A holtak otthona hívogatóbb, ahol magabiztos mozdulatlanságban
henyélhetsz, talpra állni is kedvtelen.
Mélyelemző szomorúságban szüntelen, megmaradsz,
sőt, *még boldogabb vagy, amikor szomorú vagy.*
Egy lépést előre. Egyet vissza. Engedd el magad.
De kétlem, hogy a „haladás” mindenre orvosság.
Járd a loco-motion ritmusát a nappalimban.

LEHÓCZKY ÁGNES FORDÍTÁSA

Miroslav Mićanović

zavar

[BUKA]

Kiürült a fekete cipőkrémes
doboz, amiből kefével
kenték, fényesítették
csillogóra, köpéssel és ruhaujjal,
az ing aljával, hogy a cipő kitarson
a városig, az ünnepségig
és vissza.

Szöggel kiluggatták,
a kiürült fekete cipőkrémes
dobozt, a két felére
spárgát kötöttek, az egyik
szembeállt a másikkal és hívta.

A füléhez tartotta a fedelet, csodás
állat képe volt rajta, nagy betűkkel
a gyár neve, de nem olvasott
vagy írt: kiabált és hallgatózott,
visszahívta a másikat.

Bújj el, kiabálta,
bújj a bokor mögé, a domb mögé,
apa asztalosműhelye mögé.

Ne túl messze, ne messze, közel,
de úgy, hogy ne lássalak, kiabálták,
és hívták egymást a kiürült fekete
cipőkrémes doboz fedelére kötött
hosszú spárgán.

Fél, persze hogy fél,
mert mi lesz, ha odajön az, ami
hívja, ha odaér és ráugrik,
mezítláb van, mitől fog a végén
fényleni.

cigányok

[CIGANI]

Amikor 1943-ban Vrbanjából
kivezették a cigányokat,
a kovácsokat, gölöncséreket, fazekasokat,
zenészeket és énekeseket a
házaikból, állítólag az egész falu
siratta őket.

Ki vezette ki őket akkor?

Amikor 1943-ban Vrbanjából
kivezették a cigányokat,
a zenészeket és énekeseket a
házaikból, azok magukkal vitték
a torkukat meg a
hangszerüket.

A csönd ezután
nagyobb és hangosabb volt
a házaknál, kerteknél és mezőknél.

Ki hallgatta akkor?

Ki hallgatott akkor?

döglött tyúkok

[MRTVE KOKOŠI]

Azt beszélték, hogy asszonyaik
előhúzzák a föld alól a falu
szélén elásott döglött tyúkokat.

Kiássák, ami el volt dugva,
ami beteg volt, még tollas, már
nem ehető, amit a föld alatti
férgenek szántak.

Miért csinálják?

Az enivalóért?
A gyerekekért?
Hogy eladják Olaszországban?

Látott valaki fekete asszonyokat,
akik ezt csinálták, amíg a férjeik
ittak, és megvették a
vasat, a rezet és a cinket?

Hogy lehet ez, és
miért csinálják. Miért
történik ez, mikor
nem látja és nem tudja senki.

Az enivalóért?
A gyerekekért?
Hogy eladják Olaszországban?

Ki tudja.
Isten tudja.

álom

[SAN]

Mikor a vasdarab
lezúdult a feszülő
sodronyon, és apjuk
homlokába fúródott,
aludtak mind a ketten.

Életükben semmi, ami
rossz és nemkívánatos
[háború, menekülés a Száván túlra,
kivándorlás Amerikába],
nem ritka,
mondhatnánk könnyelműen,
csak rossz álm,
amiben egy feszülő
sodronyon lezúdul egy halálos
vasdarab.

Nekik csak föl kell
ébredniük, mielőtt
az a halálos ütés
éri a homlokot.

mély

[DNO]

A házak pincéje a síkságon
megtelik vízzel a nagy
esők, viharok után,
és felszínre bukkannak
a tartalékolt vagy sötétben
felejtett dolgok:
káposztafejek lebegnek,
régipapucsok, ruhák, kerekek,
atlaszok, zöld és piros palackok,
műanyagrekeszek a vendéglős
házának pincéjében.

Úsznak az ázott, meztelen nők
a képeslapokról, amiket a gyerekek
a kartondobozok mögé dugtak
és forró délutánokon
lapozgattak.

Mikor eláll az eső,
minden, ami felszínre bukkant,
káposzta, dugók, árcédulák,
atlaszok, meztelen nők, a tartalékolt
és elfelejtett visszahúzódik és
visszatér a mélybe.